

Fyrvæsenet, fordi det kun havde med Hovedentreprenøren Wienberg at gøre, Wienberg i det væsentlige, fordi Andrageren, da han i Juli 1887 fik betalt Restbeløbet af sin Regning for Arbejderne, udsørte i Henhold til Kontrakten, gav fuld Saldoakbitering uden Forbehold. Han mener imidlertid, at i hvert Fald Billighed kræver, at Staten yder ham Erstatning for Udgifterne ved disse Ekstraarbejder. Vel havde han intet Netskrav paa Bestaling for disse, naar ikke skriftlig Rekvizition om dem forelaa fra Statens Tilsynsmænd ved Arbejdet, hvilket i det hele ikke har været Tilfældet, men da han altid alligevel havde faaet sine Regninger for Ekstraarbejder betalte ved tidligere Fyranlæg, og da Forholdene her ofte stillede sig saaledes, bl. a. paa Grund af hans nødtvungne Fraværelse fra Arbejdsstedet, at han ikke med Nytte kunde fastholde Fordringen herom, mener han ikke, at der, naar henses til Ekstraarbejdernes Art og Værdi, kan tillægges denne Mangel nogen større Betydning. Hvad der derimod meget maa tale for at yde ham den ansøgte Erstatning, er, at der ved hele Arbejdets Udførelse paaførtes ham et betydeligt direkte Tab derved, at der ikke, som paaregnet, fandtes en tilstrækkelig Mængde store Sten paa Hirtsholmene, saa at han maatte indforstrie 6 Skibsladninger Sten foruden en Del til Dels tilhuggede Granitsten fra Sverige, samt at der ikke af Hovedentreprenøren blev i Tide bygget en Anlægsbro ved Hirtsholmene, hvorved Arbejdets Paabegyndelse blev forsinket i 5 Uger, saaledes at der faldt en Konventionalbøde paa 500 Kr., som Andrageren maatte udrede. Ogsaa Arbejdslønnen blev langt højere end med Føje paaregnet, idet de samtidige Arbejder ved Frederikshavns Havn drev den i Vejret, ligesom Planerings- og Vejarbejder vare i høj Grad vanskelige og bekostelige. Til Tillægsbevillingslovsforslaget for 1887—88 havde Marineministeriet af disse Grunde stillet et Forslag om at forhøje Bevillingen til Fyranlægget med 4,200 Kr. (Tillæg B. for 1887—88, Sp. 1037—38 og 1071—72), hvilket Forslag dog ikke blev vedtaget.

Et ligelydende Andragende er samtidig indgivet til Marineministeriet.

Udvalget gør ingen Indstilling.

**69.** Fra E. J. Rusch, Enke efter Oversergent i Artilleriet E. Rusch, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 19de December 1894 af Folketingsmanden for Njøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, Bahnsen).

Andragerinden, hvis Mand døde i 1889, og som er i en Alder af 52 Aar, beder om en aarlig Understøttelse paa 200 Kr., for at hun kan vedblive at lade sin foreældreløse Søsterdatter, som er optagen i hendes Hus, blive der og fortsætte det Kursus, som hun har paabegyndt i „Handelsskolen for Kvinder“. Med den ringe Pension og det daarlige Helbred, Andragerinden har, vil hun ellers ikke kunne gøre dette. Hendes Trang og Værdighed bevidnes af Sognepræsten ved Garnisons Kirke og Generalmajor E. A. Brun. Paa et lignende Andragende har hun faaet Afslag af Krigsministeren.

Udvalget gør ingen Indstilling.

**70.** Fra 54 Beboere af Nørre-Bjært, Eltang og Omegn om, at der ved Eltang Holdeplads maa blive anlagt et Sidespor. (Indbragt den 20de December 1894 af Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkreds, Henriksen).

Anlægget af et Sidespor ved Eltang Holdeplads vilde formentlig være af stor Betydning for den paagældende Egn. Dyrkingen af Klorie, Sukkerroer m. m. vilde da kunne betale sig for Egnen, medens dette ikke nu er muligt alene for Transportudgifternes Skyld, naar Produkterne skulde pr. Akse bringes til Kolding eller Taulov. Ligeledes vilde Transporten af Tør og Kul samt af Træ, hvoraf der forhandles meget paa Egnen baade som Gavntræ og som Brændselmateriale, derved i høj Grad lettes. For Vareafsætningen fra de betydelige Møller, der ligge ved Holdepladsen, vilde Anlægget ogsaa være af stor Betydning ligesom for det sammesteds beliggende Andelsmejeri, der nu maa hente sine Foderstoffer og sit Kulforbrug i Kolding. Endelig vilde Forretningen med Heste, Kreaturer, Fjedesvin o. s. v. derved fremmes betydeligt. Arealen til Sidesporet er til